

“ મીઠા બાળકો - તમે હવે વિશ્વ સેવક છો , તમને કોઈ પણ વાત માં દેહ - અભિમાન ન આવવું જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- કઈ એક આદત ઈશ્વરીય કાયદા નાં વિરુદ્ધ છે, જેનાથી ખુબ નુકસાન થાય છે?

ઉત્તર :- કોઈપણ ફિલ્મી કહાનીઓ સાંભળવી કે વાંચવી, નવલકથા વાંચવી... આ આદત બિલકુલ બેકાયદેસર છે, આનાથી ખુબ નુકસાન થાય છે. બાબા ની મનાઈ છે - બાળકો, તમારે એવી કોઈ પુસ્તકો નથી વાંચવાની. જો કોઈ બી.કે. એવી પુસ્તકો વાંચે છે તો તમે એક-બીજા ને સાવધાન કરો.

ગીત :- મુખડા દેખ લે પ્રાણી ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ કહે છે - પોતાની તપાસ કરો કે યાદની યાત્રા થી અમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન તરફ કેટલાં આગળ વધ્યાં છીએ કારણ કે જેટલું-જેટલું યાદ કરશો એટલાં પાપ કપાતાં જશે. હવે આ અક્ષર ક્યાંય કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે માં લખેલાં છે? કારણ કે જેમણે-જેમણે ધર્મ સ્થાપન કર્યા, એમણે જે સમજાવ્યું એનાં શાસ્ત્ર બનેલાં છે જે પછી બેસી વાંચે છે. પુસ્તકોની પૂજા કરે છે. હવે આ પણ સમજવાની વાત છે, જ્યારે આ લખેલું છે. દેહ સહિત દેહનાં સર્વ સંબંધ છોડી પોતાને આત્મા સમજો. બાપ યાદ અપાવે છે - આપ બાળકો પહેલાં-પહેલાં અશરીરી આવ્યાં હતાં, ત્યાં તો પવિત્ર જ રહે છે. મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં પતિત આત્મા કોઈ જઈ નથી શકતી. એ છે નિરાકારી, નિર્વિકારી દુનિયા. આને કહેવાય છે સાકારી વિકારી દુનિયા પછી સતયુગમાં આ જ નિર્વિકારી દુનિયા બને છે. સતયુગમાં રહેવા વાળા દેવતાઓની તો ખુબજ મહિમા છે. હવે બાળકોને સમજાવાય છે- સારી રીતે ધારણ કરી બીજાઓને સમજાવો. આપ આત્માઓ જ્યાંથી આવ્યાં છો, પવિત્ર જ આવ્યાં છો. પછી અહીંયા આવીને અપવિત્ર પણ જરૂર થવાનું છે. સતયુગ ને નિર્વિકારી દુનિયા, કળયુગ ને વિકારી દુનિયા કહેવાય છે. હવે પતિત પાવન બાપ ને યાદ કરો છો કે અમને પાવન નિર્વિકારી બનાવવાં આપ પતિત દુનિયા, પતિત શરીર માં આવો. બાપ સ્વયં બેસી સમજાવે છે - બ્રહ્માનાં ચિત્ર પર જ મૂંઝાય છે કે દાદા ને કેમ બેસાડ્યાં છે. સમજાવવું જોઈએ આ તો ભાગીરથ છે. શિવ ભગવાનુવાય છે - આ રથ મેં લીધો છે કારણ કે મુજને પ્રકૃતિ નો આધાર જરૂર જોઈએ. નહીં તો હું તમને પતિત થી પાવન કેવી રીતે બનાવું. રોજ ભણાવવું પણ જરૂરી છે. હવે બાપ આપ બાળકોને કહે છે પોતાને આત્મા સમજો મામેકમ્ યાદ કરો. બધી આત્માઓએ પોતાનાં બાપને યાદ કરવાનાં છે. કૃષ્ણ ને બધી આત્માઓનાં બાપ નહીં કહેશે. તેમને તો પોતાનું શરીર છે. તો આ બાપ ખુબ સહજ સમજાવે છે - જ્યારે પણ કોઈ ને સમજાવો તો બોલો - બાપ કહે છે તમે અશરીરી આવ્યાં, હવે અશરીરી બનીને જવાનું છે. ત્યાંથી પવિત્ર આત્મા જ આવે છે. ભલે કાલે કોઈ આવે તો પણ પવિત્ર છે, તો તેમની મહિમા જરૂર હશે. સન્યાસી, ઉદાસી, ગૃહસ્થી જેમનું નામ થાય છે, જરૂર તેમનો આ પહેલો જન્મ છે ને. તેમને આવવાનું જ છે ધર્મ સ્થાપન કરવાં. જેમ બાબા ગુરુનાનક માટે સમજાવે છે. હવે ગુરુ અક્ષર પણ કહેવો પડે છે કારણ કે નાનક નામ તો અનેકોનાં છે ને. જ્યારે કોઈની મહિમા કરાય છે તો એ અર્થ થી કહેવાય છે. ન કહીએ તો સારું નહીં. હકીકતમાં બાળકોને સમજાવ્યું છે - ગુરુ કોઈ પણ છે નહીં, સિવાય એક નાં. જેમનાં નામ પર જ ગવાય છે સદ્ગુરુ અકાળ.....એ અકાળમૂર્ત છે અર્થાત્ જેમને કાળ ન ખાય, એ છે આત્મા, ત્યારે આ વાર્તાઓ વગેરે બેસી બનાવી છે. ફિલ્મી કહાનીઓની પુસ્તક, નવલકથા વગેરે પણ ખુબ વાંચે છે. બાબા બાળકોને ખબરદાર કરે છે. ક્યારેય પણ કોઈ નવલકથા વગેરે નથી વાંચવાની. કોઈ-કોઈ ને તો આદત હોય છે. અહીંયા તો તમે સૌભાગ્યશાળી બનો છો. કોઈ બી.કે. પણ નવલકથા વાંચે છે એટલે બાબા બધાં બાળકોને કહે છે - ક્યારેય પણ કોઈને નવલકથા વાંચતા જુઓ તો ઝટ ઉઠાવીને ફાડી દો, એમાં ડરવાનું નથી. મને કોઈ શ્રાપ ન આપે કે ગુસ્સો ન થાય એવી કોઈ વાત નથી. તમારું કામ છે-એક-બે ને સાવધાન કરવાં. ફિલ્મની કહાનીઓ સાંભળવી કે વાંચવી બેકાયદો છે. બેકાયદેસર કોઈ ચલન છે તો ઝટ રિપોર્ટ (જણાવવું) કરવો જોઈએ. નહીં તો સુધરશે કેવી રીતે? પોતાનું નુકસાન કરતાં રહેશે. પોતાનામાં જ યોગબળ નહિં હશે તો અહીંયા બેસી શું શીખવાડશે. બાબા ની મનાઈ છે. જો પછી એવું કામ કરશે તો અંદર દિલ જરૂર ખાતું રહેશે. પોતાનું નુકસાન થશે એટલે કોઈ માં પણ કોઈ અવગુણ જુઓ છે તો લખવું જોઈએ. કોઈ બેકાયદેસર ચલન તો

નથી ચાલતાં? કારણ કે બ્રાહ્મણ આ સમયે સેવક છે ને. બાબા પણ કહે છે બાળકો નમસ્તે. અર્થ સહિત સમજાવે છે. બાળકીઓ ભણાવવા વાળી જે છે - તેમનામાં દેહ-અભિમાન ન આવવું જોઈએ. શિક્ષક પણ વિદ્યાર્થીનાં સેવક હોય છે ને. ગવર્નર (રાજ્યપાલ) વગેરે પણ ચિઠ્ઠી લખે છે, નીચે હસ્તાક્ષર કરશે આજ્ઞાકારી સેવક. બિલકુલ સમ્મુખ નામ લખશે. બાકી ક્લાર્ક લખશે - પોતાના હાથ થી. ક્યારેય પોતાની મહિમા નહીં લખશે. આજકાલ ગુરુ તો પોતે પોતાનાં જાતે જ શ્રી શ્રી લખી દે છે. અહીંયા પણ કોઈ એવાં છે- શ્રી ફલાણાં લખી દે છે. હકીકતમાં એવું પણ લખવું ન જોઈએ. ન સ્ત્રી શ્રીમતી લખી શકે છે. શ્રીમત ત્યારે મળે જ્યારે શ્રી શ્રી સ્વયં આવીને મત આપે. તમે સમજાવી શકો છો જરૂર કોઈની મત થી આ (દેવતા) બન્યાં છે ને. ભારતમાં કોઈને પણ આ ખબર નથી કે આ આટલાં ઉંચ વિશ્વનાં માલિક કેવી રીતે બન્યાં. તમને તો આ જ નશો ચઢવો જોઈએ. આ લક્ષ્ય-હેતુ નું ચિત્ર સદૈવ છાતીથી લગાવેલું હોવું જોઈએ. કોઈને પણ બતાવો - અમને ભગવાન ભણાવે છે, જેનાથી અમે વિશ્વનાં મહારાજા બનીએ છીએ. બાપ આવ્યાં છે આ રાજ્ય ની સ્થાપના કરવાં. આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ સામે ઉભો છે. તમે નાની-નાની બાળકીઓ તોતળી ભાષામાં કોઈને પણ સમજાવી શકો છો. મોટા-મોટા સંમેલન વગેરે થાય છે, એમાં તમને બોલાવે છે. આ ચિત્ર તમે લઈ જાઓ અને બેસીને સમજાવો. ભારતમાં ફરીથી આમનું જ રાજ્ય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. ક્યાંય પણ ભરી સભામાં તમે સમજાવી શકો છો. આખો દિવસ સેવાનો જ નશો રહેવો જોઈએ. ભારતમાં આમનું રાજ્ય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. બાબા આપણને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. શિવ ભગવાનુવાય - હેં બાળકો, તમે પોતાને આત્મા સમજી મને યાદ કરો. તમે આ બની જશો ૨૧ પેઢી માટે. દેવી ગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. હમણાં તો બધાનાં આસુરી ગુણ છે. શ્રેષ્ઠ બનાવવા વાળા તો એક જ શ્રી શ્રી શિવબાબા છે. એ જ ઊંચે થી ઊંચા બાપ આપણને ભણાવે છે. શિવભગવાનુવાય, મનમનાભવ. ભગીરથ તો પ્રખ્યાત છે. ભાગીરથ ને જ બ્રહ્મા કહેવાય છે, જેને મહાવીર પણ કહે છે. અહીં દેલવાડા મંદિરમાં બેઠેલાં છે ને. જૈની વગેરે જે મંદિર બનાવવા વાળા છે તે કોઈ પણ જાણે થોડી છે. તમે નાની-નાની બાળકીઓ કોઈની પણ મુલાકાત લઈ શકો છો. હમણાં તમે ખુબ શ્રેષ્ઠ બની રહ્યાં છો. આ ભારતનું લક્ષ્ય-હેતુ છે ને. કેટલો નશો ચઢવો જોઈએ. અહીંયા બાબા સારી રીતે નશો ચઢાવે છે. બધાં કહે છે અમે તો લક્ષ્મી-નારાયણ બનશું. રામ-સીતા બનવાં માટે કોઈ પણ હાથ નથી ઉઠાવતાં. હમણાં તો તમે છો અહિંસક, ક્ષત્રિય. આપ હિંસક ક્ષત્રિયોને કોઈ પણ નથી જાણતું. આ તમે હમણાં સમજો છો. ગીતામાં પણ અક્ષર છે મનમનાભવ. પોતાને આત્મા સમજો. આ તો સમજવાની વાત છે ને બીજું કોઈ પણ સમજી નથી શકતું. બાપ બેસી બાળકોને શિક્ષા આપે છે - બાળકો આત્મ-અભિમાની બનો. આ આદત તમારી પછી ૨૧ જન્મ માટે ચાલે છે. તમને શિક્ષા મળે જ છે ૨૧ જન્મોનાં માટે.

બાબા ઘડી-ઘડી મૂળ વાત સમજાવે છે - પોતાને આત્મા સમજીને બેસો. પરમાત્મા બાપ આપણને આત્માઓને બેસી સમજાવે છે, તમે ઘડી-ઘડી દેહ-અભિમાનમાં આવી જાઓ છો પછી ઘરબાર વગેરે યાદ આવી જાય છે. આ થાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ ભક્તિ કરતાં-કરતાં બુદ્ધિ બીજી તરફ ચાલી જાય છે. એક ટક ફક્ત નૌઘા ભક્તિવાળા જ બેસી શકે છે, જેને તીવ્ર ભક્તિ કહેવાય છે. એકદમ લવલીન થઈ જાય છે. તમે જેમ યાદ માં બેસો તો કોઈ સમય એકદમ અશરીરી બની જાઓ છો. જે સારા બાળકો હશે - એ જ એવી અવસ્થા માં બેસશે. દેહનું ભાન નીકળી જશે. અશરીરી થઈ એ મસ્તી માં બેઠાં રહેશે. આ આદત પડી જશે. સન્યાસી છે તત્ત્વજ્ઞાની અથવા બ્રહ્મજ્ઞાની. તે કહે છે અમે લીન થઈ જઈશું. આ જુનું શરીર છોડી બ્રહ્મતત્ત્વ માં લીન થઈ જઈશું. બધાનો પોત-પોતાનો ધર્મ છે ને. કોઈ પણ બીજા ધર્મ ને નથી માનતાં. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા પણ તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. ગીતાના ભગવાન ક્યારે આવ્યાં હતાં? ગીતા નો યુગ ક્યારે હતો? કોઈપણ નથી જાણતું. તમે જાણો છો આ સંગમયુગ પર જ બાપ આવી ને રાજયોગ શીખવાડે છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવે છે. ભારતની જ વાત છે. અનેક ધર્મ પણ હતાં જરૂર. ગાયન છે એક ધર્મની સ્થાપના, અનેક ધર્મો નો વિનાશ. સતયુગમાં હતો એક ધર્મ. હમણાં કળયુગમાં છે અનેક ધર્મ. ફરી એક ધર્મની સ્થાપના થાય છે. એક ધર્મ હતો, હમણાં નથી. બાકી બધાં ઉભાં છે. વડના ઝાડનું દૃષ્ટાંત પણ બિલકુલ ઠીક છે. ફાઉન્ડેશન (મૂળ) નથી. બાકી આખું ઝાડ ઊભું છે. એમ આમાં પણ દેવી-દેવતા ધર્મ છે નહીં. આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ જે મૂળ હતું - તે હવે પ્રાય: લોપ થઈ ગયું છે. ફરીથી બાપ સ્થાપના કરે છે. બાકી આટલાં બધાં ધર્મ તો પાછળ આવ્યાં છે પછી ચક્ર ની પુનરાવૃત્તિ જરૂર થવાની છે અર્થાત્ જૂની દુનિયાથી ફરી નવી દુનિયા થવાની છે. નવી દુનિયામાં આમનું રાજ્ય હતું. તમારી પાસે મોટા ચિત્ર પણ છે, નાનાં પણ છે. મોટી વસ્તુ હશે તો જોઈને પૂછશે - આ શું ઉઠાવ્યું છે. બોલો, અમે તે વસ્તુ ઉઠાવી છે, જેનાથી મનુષ્ય ગરીબ થી રાજકુમાર બની જાય છે. દિલમાં ખુબ

ઉમંગ, ખુબ ખુશી રહેવી જોઈએ. આપણે આત્માઓ ભગવાનનાં બાળકો છીએ. આત્માઓને ભગવાન ભણાવે છે. બાબા આપણને નયનો પર બેસાડી લઈ જશે. આ છી-છી દુનિયામાં તો આપણે રહેવાનું નથી. આગળ ચાલી ત્રાહિ-ત્રાહિ કરશે, વાત નહીં પૂછો. કરોડો મનુષ્ય મરે છે. આ તો આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે.

આ આંખો થી જે જોઈએ છે આ કંઈ પણ રહેવાનું નથી. અહીંયા તો મનુષ્ય છે કાંટા જેવાં. સતયુગ છે ફૂલોનો બગીચો. પછી આપણા નયન જ શીતળ થઈ જશે. બગીચામાં જવાથી નયન ઠંડા શીતળ થઈ જાય છે ને. તો તમે હમણાં પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી બની રહ્યાં છો. બ્રાહ્મણ જે બને છે એમના પગમાં પદમ છે. આપ બાળકોએ સમજાવવું જોઈએ - અમે આ રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ એટલે બાબાએ બેજ બનાવડાવ્યાં છે. સફેદ સાડી પહેરેલી હોય, બેજ લગાવેલો હોય, એનાથી સ્વતઃ સેવા થતી રહેશે. મનુષ્ય ગાય છે - આત્મા પરમાત્મા અલગ રહે બહુકાળ..... પરંતુ બહુકાળ નો અર્થ કોઈપણ સમજતું નથી. તમને બાપે બતાવ્યું છે કે બહુકાળ અર્થાત્ પ હજાર વર્ષ પછી આપ બાળકો બાપ થી મળો છો. તમે આ પણ જાણો છો કે આ સૃષ્ટિમાં સૌથી નામીગ્રામી છે આ રાધાકૃષ્ણ. આ સતયુગના પહેલાં રાજકુમાર-કુમારી છે. ક્યારેય કોઈના ખ્યાલમાં પણ નહીં આવશે કે આ ક્યાંથી આવ્યાં. સતયુગ નાં આગળ જરૂર કળયુગ હશે. તેમણે શું કર્યું જે વિશ્વનાં માલિક બન્યાં. ભારતમાંથી કોઈ આમને વિશ્વનાં માલિક નથી સમજતાં. આમનું જ્યારે રાજ્ય હતું તો ભારતમાં બીજો કોઈ ધર્મ હતો નહીં. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો - બાપ આપણને રાજયોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. આપણું લક્ષ્ય-હેતુ આ છે. ભલે મંદિરોમાં તેમનાં ચિત્ર વગેરે છે પરંતુ આ થોડી સમજ છે કે આ સમયે આ સ્થાપના થઈ રહી છે. તમારામાં પણ નંબર વાર સમજ છે. કોઈ તો બિલકુલ જ ભૂલી જાય છે. ચલન એવી થાય છે જેમ પહેલાં હતી. અહીંયા સમજે તો ખુબ સરસ છે, અહીંયા થી બહાર નીકળ્યાં ખલાસ. સર્વિસ (સેવા) નો શોખ હોવો જોઈએ. બધાને આ પૈગામ આપવાની યુક્તિ રયો. મહેનત કરવાની છે. નશાથી બતાવવું જોઈએ - શિવબાબા કહે છે મને યાદ કરો તો પાપ ખતમ થઈ જશે. આપણે એક શિવબાબા નાં સિવાય બીજા કોઈને યાદ નથી કરતાં. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

**ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-**

1. લક્ષ્ય-હેતુ નું ચિત્ર સદા સાથે રાખવાનું છે. નશો રહે કે હમણાં આપણે શ્રીમત પર વિશ્વનાં માલિક બની રહ્યાં છીએ. આપણે એવાં ફૂલોનાં બગીચા માં જઈએ છીએ - જ્યાં આપણા નયન જ શીતળ થઈ જશે.
2. સેવાનો ખુબ-ખુબ શોખ રાખવાનો છે. મોટા દિલ કે ઉમંગ થી મોટા-મોટા ચિત્રો પર સેવા કરવાની છે. બેગર ટૂ પ્રિન્સ બનવાનું છે.

**વરદાન :-** યજ્ઞ સેવા દ્વારા સર્વ પ્રાપ્તિઓનો પ્રસાદ પ્રાપ્ત કરવા વાળા ઓલરાઉન્ડર ( સર્વાંગી ) સેવાધારી ભવ સંગમયુગ પર ઓલરાઉન્ડર સેવાનો ચાન્સ મળવો - આ પણ ડ્રામા માં એક લિફ્ટ છે, જે પ્રેમ થી યજ્ઞ ની ઓલરાઉન્ડર સેવા કરે છે એમને સર્વ પ્રાપ્તિઓ નો પ્રસાદ સ્વતઃ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. તે નિર્વિઘ્ન રહે છે. એક વાર સેવા કરી અને હજાર વાર સેવાનું ફળ પ્રાપ્ત થઈ ગયું. સદા સ્થૂળ સૂક્ષ્મ લંગર લાગેલું રહે. કોઈને પણ સંતુષ્ટ કરવાં - આ સૌથી મોટી સેવા છે. મહેમાન-નિવાઝી કરવી, આ સૌથી મોટું ભાગ્ય છે.

**સ્લોગન :-** સ્વમાન માં સ્થિત રહો તો અનેક પ્રકાર નાં અભિમાન સ્વતઃ સમાપ્ત થઈ જશે.